

2015/2016

V září jsme se po prázdninách opět sešli ve Violece. V letošním školním roce se nám podařilo pronajmout si starou zahradu se spoustou starých stromů a zahradním domečkem. Celé září jsme na zahradě uklízeli, sbírali popadané větve, odnášeli odpadky, uklízeli staré cihly. A při úklidu jsme objevovali krásná zákoutí, poklady schované v zemi, lezací stromy, upravili jsme ohniště.

Na naší první slavnosti, Michaelské, jsme zapálili první slavnostní oheň. Před slavnostním zapálením ohně si Jitřenky vyzkoušeli svoji odvalu a obratnost v práci se sekyrkou a připravili dřevo na oheň. Sluníčka nařezali drobné větve a Andílci posbírali drobné větvičky a šišky na zátop. A potom už jsme slavnostně zažehli oheň a poslechli si pohádku Druva, dítě severní hvězdy. Tuto pohádku jsme si prožili ještě jednou při eurytmickém představení.

V říjnu jsme se sešli na zahradě s rodiči a staršími sourozenci, abychom dokončili práce na zahradě. - nové pískoviště, prořezání stromů, úklid větví, úpravy kadibudky a kompostu, nové lavičky kolem ohniště. V podvečer jsme si na ohni opekli dobroty a dlouho do tmy si povídali a hráli na zahradě. Ani se nám nechtělo domů.

V parku jsme sbírali barevné listy, kaštiny, žaludy, suché větvičky a vyráběli jsme z nich.

Začátkem listopadu jsme na zahradě oslavili Martinskou slavnost. Kolem ohně jsme si společně s rodiči zazpívali martinské písničky a potom už jsme prošli celou zahradu se svými lucerničkami, abychom ještě před zimou přinesli teplo a světlo všem jejím obyvatelům – broučkům, žížalám, myškám, ptáčkům, ale i skřítkům a vílám.

Koncem listopadu jsme se již tradičně zúčastnili adventního jarmarku ve waldorfské škole.

V prvním adventním týdnu jsme si zelenou voňavou spirálou došli pro světýlko, které nám prozářilo čas čekání. Rádi jsme přijali pozvání našich kamarádů ze školy, abychom si společně zazpívali adventní i vánoční písně. S tetou Janou jsme si vyprávěli adventní příběh a na konci adventního času, před Štědrým dnem, jsme ho převyprávěli i naší rodičům a sourozencům.

V lednu jsme si prožili příběh Třech králů a z hlíny jsme vymodelovali jejich cestu do Betléma.

Koncem ledna za námi přijela paní Ženišková a vyráběla s maminkami panenky a postavičky na roční stolek.

A protože napadl sníh, vzali jsme boby, lopaty i sánky a vyrazili jsme na nejbližší kopec si zajezdit. Stavěli jsme sněhuláky a šlapali cestičky ve sněhu.

V únoru se z nás stali muzikanti, vyrobili jsme si bubínky, každý si ho ozdobil a potom už jsme bubnovali a zpívali masopustní písničky. V masopustním rejži jsme si v maskách zvířátek a pohádkových bytostí zatancovali.

Přes zimu jsme nechali zahradu odpočívat, ale s prvními jarními dny jsme se na ni vrátili. Objevovali jsme nové kouty a zákoutí, posbírali jsme spadlé větve, pořezali je a připravili si dřevo na oheň. Promýšleli jsme, kde uděláme záhonky, kam zasadíme bylinky a co budeme na zahradě pěstovat.

Koncem března jsme na zahradě spálili Morenu a zasadili jsme první semínka, zatím do květináčků pěkně v teple na okně na sluníčku.

V dubnu jsme pobývali na zahradě, chodili na procházky v okolí a pozorovali, jak se probouzí jarní kytičky. V parku jsme jezdili na koloběžkách, hráli si na honěnou a na schovávanou.

V květnu jsme se vydali na společný výlet. Jeli jsme vlakem do Skutče a odtamtud jsme se po svých, s baťůžky na zádech vydali hledat ukryté lomy, zatopené vodou. Sluníčko nám svítilo na cestu, bylo příjemně teplo a tak někteří z nás si vyzkoušeli, jak je voda v lomech studená. V lese jsme postavili domečky lesním skřítkům a kvečeru jsme se vlakem opět vrátili do Pardubic.

Koncem května jsme na zahradě postavili májku a zatančili jsme si se stuhami.

Na zahradě jsme zasadili nové keře, byliny a květiny a na kopečku jsme zaseli novou trávu. V teplých dnech jsme pilně zalévali a užívali si „budování jezírek, potůčků a přehrad“.

Autobusem jsme se vydali do Nemošic, ke Chrudimce. Louka u řeky byla ještě neposečená a tak jsme si mohli nasbírat kytičky a dlouhá stébla trávy. Upletli jsme věnečky a poslali jsme je po vodě. Vyrobili jsme si voňavé náramky a zahráli jsme si Na ovečky a Sil Petr proso. Nad námi se začaly stahovat tmavé mraky a za pořádného lijáku jsme se vrátili do Viočky.

S Jitřenkami jsme se šli podívat do školy, do první třídy za našimi kamarády. Jitřenky, které půjdou po prázdninách do školy, si vyzkoušeli, co je čeká.

Svatojánskou slavnost jsme si prožili pod Kunětickou horou.

V posledním červnovém týdnu jsme s rozloučili s našimi Jitřenkami, které prošly duhovou bránou ke svým budoucím spolužákům ze školy.